

ΕΥΛΑΜΠΙΑ ΤΣΙΡΕΛΗ

Κασσάνδρα Κουκ

Η γραφή του δράκιου

εικονογράφηση:
Μάρια Μπαχά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΟΥΚ

Η γραφή του δράκου

© 2026, Ευλαμπία Τσιρέλη για το κείμενο
© 2026, Μάρια Μπαχά για την εικονογράφηση
© 2026, Εκδόσεις Ίκαρος

Επιμέλεια: Μάνος Μπανάνος
Στοιχειοθεσία – Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος
Παραγωγή: Κοτσάτος Α.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Κανένα μέρος ή απόσπασμα του παρόντος βιβλίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ή να αναπαραχθεί, με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο, για την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης. Με βάση το Άρθρο 4(3) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά, οι δημιουργοί και ο εκδότης επιφυλάσσονται ρητώς όλων των δικαιωμάτων τους και εξαιρούν το παρόν έργο από κάθε πράξη εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

Πρώτη έκδοση Μάιος 2026
ISBN 978-960-572-843-4

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΒΟΥΛΗΣ 4, 105 62 ΑΘΗΝΑ • Τ: 210 3225152 • www.ikarosbooks.gr

Ευλαμπία Τσιρέλη

Κασσάνδρα Κουκ

Η γραφή του δράκου

εικονογράφηση: Μάρια Μπαχά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

Στον Ιορδάνη

Επιτέλους, μόνοι!

«Λοιπόν, Κασσάνδρα, όπως είπαμε. Δεν θα κουράσεις τον παππού, θα τρως ό,τι σου λέει, θα κοιμάσαι νωρίς και, σε παρακαλώ, όχι οθόνες μετά τις δέκα το βράδυ».

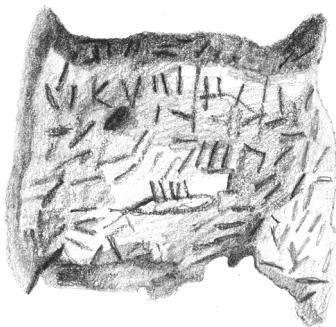
«Ναι, μαμά... Ναι, μπαμπά...»

Όση ώρα η Έλενα και ο Ίαν, οι γονείς της Κασσάνδρας, έδιναν οδηγίες, εκείνη είχε στο λάπτοπ της περίπου δέκα παράθυρα ανοιχτά, ψάχνοντας για νέες αρχαιολογικές ανακαλύψεις σε όλο τον κόσμο. Έπεσε πάνω σε ένα πολύ ενδιαφέρον εύρημα στην περιοχή της Καστοριάς. *Τόσο κοντά μας!* σκέφτηκε.

«Παππού, δεξ!» γύρισε στον σερ Άρθουρ, που απολάμβανε το τσάι του με άρωμα περγαμόντο. Εκείνος φόρεσε τα γυαλιά του και βλεφάρισε γιατί δυσκολευόταν λίγο με την όρασή του τελευταία. Η Κασσάνδρα μεγάλωσε το μέγεθος των γραμμάτων στην οθόνη.

ΝΕΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ
ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ!
ΣΤΟΝ ΛΙΜΝΑΙΟ ΝΕΟΛΙΘΙΚΟ ΟΙΚΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΔΙΣΠΗΛΙΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ ΕΥΛΙΝΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ 7.300
ΕΤΩΝ ΜΕ ΑΓΝΩΣΤΗ ΓΡΑΦΗ.

Η εικόνα από κάτω έκανε την είδηση ακόμα πιο συναρπαστική.

«Δισπηλιό...» ψιθύρισε ο παππούς ισιώνοντας τα στρογγυλά γυαλιά του στη μύτη του.

«Λοιπόν, ήρθε το ταξί μας, σας χαιρετούμε! Κασσάνδρα, όπως είπαμε. Σ' αγαπώ», είπε η μαμά της διακόποντας την αφοσίωσή τους.

«Ναι, μαμά! Γεια σας! Κι εγώ σας αγαπώ!»

«Αντίο!» είπε κι ο σερ Άρθουρ, χωρίς να σηκώσει τα μάτια του από την οθόνη του υπολογιστή. «Να προσέχετε, μάλι λαβς!» δηλαδή, αγάπες μου!

Η Έλενα και ο Ίαν κοιτάχτηκαν και ανασήκωσαν τους ώμους. «Κάθε καλοκαίρι νιώθω ότι αυτοί οι δυο ανυπομονούν να φύγουμε», μουρμούρισε η Έλενα κλείνοντας την πόρτα.

«Δεν θα έλεγα πως με πειράζει. Μου θυμίζει τη σχέση μου με τον παππού μου. Περνούσαμε υπέροχα», την καθησύχασε ο Ίαν.

«Ναι, μου αρέσει πολύ που περνούν τόσο όμορφα μαζί». Με τον παππού δεν φοβόταν τίποτα. Όχι ότι η Κασσάνδρα ήταν ζωνρό παιδί, αλλά «να...», όπως είχε εξομολογηθεί πριν από μερικές μέρες στον Ίαν, «... καμιά φορά μού φαίνεται ότι σκαρώνει κάτι επικίνδυνο και ξέρει να το κρύβει πολύ καλά».

«Υπερβολές!» της είχε πει ο Ίαν. «Η Κασσάνδρα είναι όλη μέρα βουτηγμένη στα βιβλία του παππού της. Τι μπορεί να συμβεί;»

Της Έλενας όμως δεν της το έβγαζε κανένας από το μυαλό ότι κάθε φορά που επέστρεφαν από ταξίδι, η Κασσάνδρα φαινόταν διαφορετική.

Ο Ταν τής έπιασε το χέρι. «Όλα θα πάνε καλά, αγάπη μου, χαλάρωσε. Ας συγκεντρωθούμε στο έργο μας, που θα είναι δύσκολο και πάλι».

Και όντως έπρεπε να χαλαρώσει και να συγκεντρωθούν κι οι δυο στο σοβαρό τους έργο, καθώς θα περνούσαν δεκαπέντε μέρες προσφέροντας βοήθεια σε παιδιά στην Ινδία. Η παιδιάτρος Έλενα και ο νοσοκόμος Ταν εργάζονταν εθελοντικά στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, μια παγκόσμια οργάνωση που φροντίζει ώστε όλοι οι άνθρωποι του πλανήτη, όσο φτωχοί κι αν είναι, να έχουν ιατρική περίθαλψη. Έτσι, κατά διαστήματα, κυρίως τις γιορτές και τα καλοκαίρια, ταξίδευαν για να εμβολιάσουν παιδιά ή να βοηθήσουν σε μέρη όπου ξεσπούσαν ασθένειες, στήνοντας κινητές κλινικές.

Η Κασσάνδρα ήταν πολύ περήφανη για τους γονείς της. Η απουσία τους όμως δεν σήμαινε μόνο περηφάνια για εκείνη αλλά και... ελευθερία για τις περιπέτειες με τον παππού. Και όχι οποιονδήποτε παππού, αλλά τον σερ Άρθουρ Κουκ!